

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 6

หลักการเขียนอ้างอิง บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวัติผู้วิจัย

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

1. วิธีการเขียนและพิมพ์อ้างอิง
2. วิธีการเขียนและพิมพ์บรรณานุกรม
3. วิธีการเขียนและพิมพ์ภาคผนวก
4. วิธีการเขียนและพิมพ์ประวัติผู้วิจัย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาจบบทที่ 4 แล้ว ผู้วิจัยสามารถ

1. รู้หลักและสามารถบันทึกการอ้างอิงแบบเชิงบรรณานุกรมได้อย่างถูกต้อง
2. รู้หลักและการเขียนบรรณานุกรมได้อย่างเป็นระบบ
3. นำเบื้องหลังการทำวิจัยมาบันทึกไว้เป็นหลักฐานในภาคผนวกได้อย่างละเอียด
4. บันทึกประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และผลงานของผู้วิจัยได้

วิธีสอนและกิจกรรมการสอนประจำบท

วิธีสอน

1. วิธีสอนแบบบรรยาย
2. วิธีสอนแบบเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. วิธีสอนแบบปฏิบัติการ

กิจกรรมการสอนประจำบท

1. อธิบายหัวข้อหลักในบทเรียน
2. ผู้วิจัยฝึกหัดเขียนเชิงบรรณานุกรม การอ้างอิงจากหนังสือคนละ 1 เล่ม
4. ผู้วิจัยซักถามข้อสงสัยเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารคำสอนบทที่ 4 หลักการเขียนอ้างอิง บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวัติผู้วิจัย
2. หัวข้อการบรรยายในแผ่นใส
3. ตัวอย่างการเขียนอ้างอิง บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวัติผู้วิจัย

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมในขณะที่ฟังคำบรรยาย
2. พิจารณาการใช้คำถามของผู้วิจัย
3. จากการตรวจแบบฝึกหัดในชั้นเรียน

บทที่ 6

หลักการเขียนอ้างอิง บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวัติผู้วิจัย

ในการพิมพ์งานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ผลงานทางการแสดง ผู้สอนกำหนดให้ผู้วิจัยใช้อักษร EucrosiaUPC ตัวเนื้อเรื่อง ขนาด 16 พอยท์ หัวข้อเรื่อง 18 พอยท์ บทที่ 20 พอยท์

วิธีการเขียนและพิมพ์อ้างอิง

การอ้างอิงถือเป็นส่วนสำคัญของการทำวิจัยเพราะการอ้างอิง หมายถึง การระบุแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาเขียนเป็นเนื้อหาสาระของงานวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการลอกข้อความ การถอดความ การสรุปความ หรือการประมวลความคิด นำมาเขียนอยู่ในงานวิจัย ล้วนแล้วต้องอ้างอิงทั้งสิ้น ซึ่งตามหลักสากลได้กำหนดให้มีวิธีการอ้างอิงหลายแบบ ที่นิยมใช้โดยทั่วไป มีปรากฏ 3 แบบ ดังนี้

1. การอ้างอิงเขียนไว้ท้ายหน้าแต่ละหน้า
2. การอ้างอิงอยู่ท้ายบท
3. การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (ปรีชา ทิชินพงศ์, 2535, 91)

ในงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ผลงานทางการแสดงนี้ให้ใช้การอ้างอิงเขียนไว้ท้ายหน้าแต่ละหน้า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีการเขียนอ้างอิงวิธีนี้ให้ผู้วิจัยนำไปเขียนไว้ตอนล่างของหน้ากระดาษ ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า “เชิงอรรถ” หรือเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “Footnote” ต้องเขียนไว้ในหน้าที่นำเนื้อหาสาระของผู้อื่นมาเขียน โดยเขียนไว้ตอนล่างของหน้ากระดาษ แยกจากเนื้อเรื่องโดยใช้การขีดเส้น มีความยาวประมาณ 5 เซนติเมตร เป็นเส้นขวางจากขอบซ้ายของหน้ากระดาษ ให้มีความห่างจากบรรทัดสุดท้ายของตัวเรื่องประมาณ 1.5 เซนติเมตร เมื่อพิมพ์เชิงอรรถได้เส้นประมาณ 1.5 เซนติเมตร การพิมพ์เชิงอรรถบรรทัดแรกให้ย่อหน้าเข้าไป 8 ช่วงตัวอักษร เริ่มพิมพ์อักษรตัวที่ 9 ในกรณีเชิงอรรถมีมากกว่า 1 บรรทัด บรรทัดต่อมาให้พิมพ์ชิดขอบซ้ายของหน้ากระดาษ ทุกบรรทัดจนจบรายการ โดยให้บรรทัดสุดท้ายของข้อความในเชิงอรรถอยู่ห่างจากขอบกระดาษด้านล่างประมาณ 2.5 เซนติเมตร (คู่มือการเสนอนิพนธ์, 2539, 39)

ดังนั้นการเขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถเป็นการระบุเอกสารและแหล่งที่ใช้อ้างอิงไว้ท้ายหน้าแต่ละหน้า จึงยุ่งยากซับซ้อนกว่าการอ้างอิงแบบนาม-ปี หรือแบบตัวเลข จึงขอยกตัวอย่างและรายละเอียดการเขียนเชิงอรรถเอกสารแต่ละประเภทดังนี้

1. หนังสือ

การอ้างอิงหนังสือ ข้อความสำคัญที่ต้องระบุ ดังนี้

ผู้แต่ง, \ ชื่อหนังสือ, ครั้งที่พิมพ์ (สถานที่พิมพ์ : \ สำนักพิมพ์, \ ปีที่พิมพ์), \ หน้า.

*** (เครื่องหมาย \ แต่ละขีดหมายถึงให้เว้นระยะพิมพ์ 1 ตัวอักษร) ***

ตัวอย่าง

เชิง เป็นคำที่ใช้เรียกการแสดงนาฏศิลป์ของอีสาน

ตำ หมายถึง การประกอบอาหารชนิดหนึ่งในที่นี้หมายถึง การนำมะละกอมาทำกับเครื่องปรุง ซึ่งเรียกว่า “ตำส้ม” ส่วนอาหารที่สำเร็จแล้วเรียกว่า “ส้มตำ” หรือ “ตำหมากหุ่ง”

หมากหุ่ง หมายถึง ผลมะละกอใช้รับประทานได้ทั้งดิบและสุก¹

¹ พจนานัลย์ สมรรคบุตร, แนวความคิดประดิษฐ์ทำรำเชิง, พิมพ์ครั้งที่ 2 (อุดรธานี : โครงการพัฒนาเอกสารและตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏอุดรธานี, 2538), หน้า 125.

การใช้หมายเลขเขียนกำกับกับการอ้างอิงเชิงอรรถ เริ่มต้นหมายเลข 1 เขียนเรียงตามลำดับไปจนจบบท ในกรณีที่งานวิจัยมีความยาวมากเมื่อขึ้นบทใหม่การอ้างอิงแบบเชิงอรรถก็ให้ผู้วิจัยใช้หมายเลข 1 เริ่มต้นใหม่ในแต่ละบท แต่ในการทำวิจัยเชิงสร้างสรรค์ผลงานทางการแสดงในแต่ละบทมีเนื้อหาสาระไม่ยาวมาก ผู้สอนจึงกำหนดให้ผู้วิจัยเขียนหมายเลขลำดับเชิงอรรถเริ่มต้นตั้งแต่หมายเลข 1 เรียงลำดับตัวเลขต่อไปตลอดทั้งเล่ม วิธีพิมพ์หมายเลขจากตัวอย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นให้พิมพ์อยู่เหนือบรรทัดท้ายข้อความที่จะต้องมีเชิงอรรถ โดยไม่ต้องเว้นตัวอักษร และให้นำหมายเลขนั้นไปพิมพ์เชิงอรรถให้พิมพ์อยู่เหนือบรรทัดก่อนชื่อผู้แต่ง ไม่ต้องเว้นช่วงตัวอักษรเช่นกัน และต้องพิมพ์เชิงอรรถไว้ท้ายหน้าที่อยู่ในหน้าเดียวกับข้อความที่ต้องมีเชิงอรรถเสมอ

วิธีเขียนเชิงอรรถให้ผู้วิจัยเริ่มเขียนโดยย่อหน้าเข้าไป 9 ตัวอักษร เริ่มเขียน

ลำดับที่ 1 ชื่อผู้แต่งและตามด้วยนามสกุล ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นคือ ชื่อ พจนานัลย์ สมรรคบุตร ต่อด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

ลำดับที่ 2 เขียนต่อจากเครื่องหมายจุลภาค คือ ชื่อหนังสือ ให้ขีดเส้นใต้ด้วย (ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น คือหนังสือเรื่อง แนวความคิดประดิษฐ์ทำรำเชิง) หลังชื่อหนังสือ ถ้าเขียนต่อด้วยสถานที่พิมพ์ไม่ต้องใส่เครื่องหมายใดๆ คั่น “แต่ถ้ามีครั้งที่พิมพ์ ให้ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,)” ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นคือพิมพ์ครั้งที่ 2 จึงต้องใส่เครื่องหมายจุลภาค

ลำดับที่ 3 เขียนต่อโดยผู้วิจัยเปิดวงเล็บเขียนชื่อจังหวัดต่อด้วยเครื่องหมาย มหัพภาคคู่ (:) เขียนสถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์หลังสำนักพิมพ์ให้ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) เขียนต่อปีที่พิมพ์ ปิดวงเล็บ ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นคือ (อุดรธานี : โครงการพัฒนาเอกสารและตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏอุดรธานี, 2538),

ลำดับที่ 4 เขียนต่อด้วยคำว่า “หน้า” และตามด้วยตัวเลขต่อด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นคือ หน้า 125.

ในกรณีที่ผู้วิจัยค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือที่มีผู้แต่ง 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแต่จะแตกต่างตรงที่ให้ระบุชื่อผู้แต่ง ซึ่งมีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ศิโรตม์ ภาคสุวรรณ, ศิริลักษณ์ ผดุงจันทร์, หลักการเบี่ยงวิถีวิจัยทางรัฐศาสตร์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520), หน้า 146.

1.1 หนังสือที่มีผู้แปล

ให้ใช้หลักเกณฑ์ข้างต้น โดยระบุชื่อผู้แต่งก่อน ส่วนชื่อผู้แปลจะตามหลังชื่อเรื่องที่แปล

ตัวอย่าง

จอร์จ แนนซ์, แดน วอลดอร์ฟ, และโรเบิร์ต อี โพรซ์, มหาวิทยาลัยกับชุมชนเมือง, แปลโดย อัสพร ทรียอัน และคนอื่นๆ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรววิทยา, 2518), หน้า 19.

Michel Foucault, *The archaeology of knowledge*, trans. A. M. Sheridan Smith (London : Tavistock Publications, 1972), p. 68.

1.2 หนังสือที่ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

ให้ลงชื่อเรื่องได้เลย โดยใช้หลักเกณฑ์ข้างต้นเช่นกัน

ตัวอย่าง

คำพิพากษาศาลฎีกา ประจำปีพุทธศักราช 2526 (กรุงเทพฯ : เนติบัณฑิตยสภา, 2527), หน้า 1359.

1.3 การอ้างอิงเอกสารที่ปรากฏในในเอกสารอื่น

ให้ใช้หลักเกณฑ์ข้างต้น โดยลงรายการดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

สมเด็จพระยาเจ้าราชวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชเธอ (พระนามเดิม : หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช) หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดสาสน์สัศยะ และ หอสมุดสำหรับพระนคร (พระนคร : โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร, 2459) หน้า 110, อ้างถึงใน แมนมาส ชาลิต, ประวัติหอสมุดแห่งชาติ (พระนคร : กรมศิลปากร, 2509), หน้า 38.

2. วารสาร

บทความในวารสารมีการเขียนเชิงบรรณอ้างอิง เขียนดังนี้

ชื่อผู้แต่ง, \ “ชื่อบทความ,” \ ชื่อวารสาร \ ตัวเลขปีที่หรือเล่มที่, ฉบับที่ \ (เดือน \ ปีพิมพ์ : \ เลขหน้า.

การเขียนเชิงบรรณอ้างอิงในบทความวารสาร เขียนดังนี้

ตัวอย่าง

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ และทวี สนวนมาลี, “ความสามารถในด้านการเงินของเทศบาล : กรณีของเทศบาลนครกรุงเทพก่อนเปลี่ยนแปลงเป็นกรุงเทพฯ,” : วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 16 (เมษายน 2519) : 239.

“พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518,” ราชกิจจานุเบกษา 29 (6 กุมภาพันธ์ 2518) : 120.

Thanat Khoman, “The consequence for Southeast Asia of events in Indo-China,” Journal of Social Sciences 13 (January 1976) : 19.

3. บทความ

3.1 บทความในหนังสือ

ข้อความสำคัญที่ควรระบุในการอ้างอิง หนังสือรวมบทความที่มีผู้แต่งหลายคน และมีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมหรือเป็นบรรณาธิการ ได้แก่ ผู้แต่ง ชื่อบทความ ชื่อหนังสือ ชื่อบรรณาธิการ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีพิมพ์ เลขหน้า

ชื่อผู้แต่ง, \ “ชื่อบทความ,” \ ใน \ ชื่อหนังสือ, \ \ ชื่อบรรณาธิการ, บรรณาธิการ (ถ้ามี) (สถานที่พิมพ์ : \ สำนักพิมพ์, \ ปีพิมพ์), \ หน้า.

ตัวอย่าง

กอบแก้ว สุวรรณทัต-เพียร, “สังคมตะวันตกและวิวัฒนาการ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2,” ใน อารยธรรมตะวันตก, กอบแก้ว สุวรรณทัต-เพียร, บรรณาธิการ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คัมภีร์, 2519), หน้า 335.

John Tebbel, “The role of technology in the future of libraries,” in The Metropolitan library, eds. Ralph w. Conant and Kathleen Molz (Cambridge, MA: MIT Press, 1972), pp. 255-256.

3.2 บทความในหนังสือพิมพ์

ลักษณะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงบทความหนังสือพิมพ์คล้ายกับการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงบทความวารสาร ต่างกันตรงที่การอ้างบทความในหนังสือพิมพ์ไม่มีการระบุปีที่หรือเล่มที่ แต่ระบุวันที่ของหนังสือพิมพ์ที่ใช้อ้างอิงเพิ่มเติม

ชื่อผู้แต่ง, \ “ชื่อบทความ,” \ ชื่อหนังสือพิมพ์ (วัน \ เดือน \ ปีพิมพ์) : \ เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช, “ข้าวไกลนา,” สยามรัฐ (12 มกราคม 2527) : 3.

พงษ์พรรณ บุญเลิศ, “เดลินิวส์ว่าไรดี,” เดลินิวส์ (14 มกราคม 2545) : 5.

“Behind that Nobel Prize,” Nation Review (12 December 1976) : 6.

4. สารานุกรม

การเขียนเชิงอรรถอ้างอิงบทความสารานุกรม มีลักษณะคล้ายกับการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงบทความวารสาร โดยข้อความสำคัญที่ระบุได้แก่ ผู้แต่ง ชื่อบทความ ชื่อสารานุกรม เล่มที่ ปีพิมพ์ เลขหน้า

ชื่อผู้แต่ง, \ “ชื่อบทความ,” \ ชื่อสารานุกรม \ ปีที่หรือเล่มที่ \ (เดือน \ ปีพิมพ์) : \ เลขหน้า.

ตัวอย่าง

เจริญ อินทรเกษตร, “ฐานันดร,” สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน 11 (2515 – 2516) : 6914.

Eilleen M. Trauth, “Information resource management,” Encyclopaedia of Library and Information Science 43 (1988) : 93-112.

5. วิทยานิพนธ์

การอ้างอิงวิทยานิพนธ์ ให้ระบุชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ ชื่อวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญา ชื่อภาควิชาหรือสาขาวิชา คณะ ชื่อมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา เลขหน้า

ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์, \ “ชื่อวิทยานิพนธ์,” \ (ระดับปริญญา\สาขาวิชาหรือภาควิชา \ คณะ \ มหาวิทยาลัย, ปีการศึกษา, \ หน้า (ถ้ามี).

ตัวอย่าง

จิตรลดา ดิษยนันทน์, “กลยุทธ์ในการผลิตรายการละครโทรทัศน์ของ บริษัทกันตนา วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), หน้า 99.

Napaporn Kaewnimitchai, “An analysis of college student culture in thai Higher Education Institutions” (Doctoral dissertation, Graduate school, Chulalongkorn university, 1996), p. 209.

6. เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ และเอกสารอื่นๆ

วิธีการอ้างอิง ใช้หลักเกณฑ์เช่นเดียวกับหนังสือ ชื่อเรื่องให้พิมพ์อยู่ในเครื่องหมาย “.....” ท้ายสุดให้วงเล็บคำว่า (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

ตัวอย่าง

นิคม จันทรวีฑูร, “การกระจายรายได้และแรงงาน,” เอกสารในการสัมมนาเรื่องสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในรอบปี 2519 และแนวโน้มในอนาคตปี 2520 เสนอที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 24 กุมภาพันธ์ 2520. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

7. การสัมภาษณ์

การอ้างอิงถึงการสัมภาษณ์ ให้ระบุว่าสัมภาษณ์ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่ง (ถ้ามี) วัน เดือน ปี ที่ทำการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์

1. ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับผู้แต่ง โดยระบุชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ครั้งละ 1 คน
2. ถ้าสัมภาษณ์หลายคนในหน่วยงานเดียวกัน พร้อมกัน ให้ระบุชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ทีละคน

3. ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์เท่าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สัมภาษณ์ (ถ้ามี)

สัมภาษณ์ \ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์, \ ตำแหน่ง (ถ้ามี), \ วัน เดือนปี ที่ทำการสัมภาษณ์.

ตัวอย่าง

สัมภาษณ์ เทียนฉาย กิระนันท์, อธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2 มิถุนายน 2539.

Interview with Vishidh Prachuabmoh, Director, Institute of Population studies, Chulalongkorn University, 25 February 1977.

8. การเขียนเชิงอรรถเมื่ออ้างเอกสารซ้ำ

ในการเขียนเชิงอรรถของเอกสารที่อ้างถึงเป็นครั้งแรกให้ลงรายการอย่างสมบูรณ์ แต่ถ้ามีการอ้างเอกสารเรื่องนั้นซ้ำอีก ให้ใช้วิธีเขียนดังนี้

การอ้างเอกสารเรื่องนั้นซ้ำโดยไม่มีเอกสารอื่นมาคั่น ถ้าเป็นเอกสารภาษาไทย ให้ใช้คำว่า “เรื่องเดียวกัน” ถ้าเป็นเอกสารภาษาต่างประเทศให้ใช้ว่า “Ibid. แต่ถ้าเอกสารเรื่องเดียวกันนั้นมาจากหน้าที่อ้างถึงต่างหน้ากัน ให้ระบุเลขหน้าไปด้วย

ตัวอย่าง

เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

Ibid., p. 19. (คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์, 2546, 19-26)

หมายเหตุ

ในการเขียนและพิมพ์เชิงอรรถให้ใช้การเขียนอ้างอิงไว้ท้ายหน้าแต่ละหน้า ให้ใช้วิธีการให้เหมือนกันตลอดทั้งเล่ม

วิธีการเขียนและพิมพ์บรรณานุกรม

ในการเขียนงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ผู้สอนกำหนดให้ผู้วิจัย พิมพ์คำว่า “บรรณานุกรม” ตัวเข้มไว้กลางหน้ากระดาษ อยู่ในระดับเดียวกับการพิมพ์ชื่อบท ในกรณีที่มีเอกสารอ้างอิงทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ให้พิมพ์เอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อนแล้วจึงต่อด้วยภาษาต่างประเทศ ส่วนวิธีการเขียนให้ยึดหลักโดยการเขียนชื่อผู้แต่งตามลำดับตัวอักษร ในกรณีไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งให้ยึดตัวอักษรตัวแรกของชื่อหนังสือ วิธีการพิมพ์ลำดับของตัวอักษรให้ยึดหลักของพจนานุกรม แต่ถ้าต้องอ้างอิงเอกสารหลายเล่มแต่ผู้แต่งคนเดียวกันไม่ต้องพิมพ์ชื่อผู้แต่งซ้ำ ให้ใช้วิธีขีดเส้นยาวประมาณ $\frac{1}{2}$ นิ้ว และตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) วิธีพิมพ์ตัวอักษรให้ยึดหลักเรียงลำดับงานผู้แต่งคนเดียวกันด้วยการยึดลำดับเวลาของผลงาน ส่วนวิธีการพิมพ์ในบรรทัดแรกต้องพิมพ์ชิตขอบซ้ายมือในกรณีที่มีส่วนที่ต้องระบุในการอ้างอิงมีความยาวในบรรทัดต่อๆ ไป ต้องย่อหน้าเข้าไป 8 ตัวอักษร กำหนดให้เริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 9

1. หนังสือ

ผู้แต่ง. \ ชื่อหนังสือ. \ เล่มที่หรือจำนวนเล่ม (ถ้ามี), \ ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี).\ ชื่อชุดหนังสือ และลำดับที่(ถ้ามี). \ สถานที่พิมพ์ \ สำนักพิมพ์, \ ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง (ภาษาไทย)

ไชแสง ศุขะวัฒน์. สังคตินิยมว่าด้วยเครื่องดนตรีของวงดุริยางค์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.

จาวรรรณ ธรรมวัตร. ดนตรีและการละเล่นพื้นเมือง. มหาสารคาม : ภาควิชาดุริยางศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2526.

พจน์มัลย์ สมรรถบุตร. แนวความคิดประดิษฐ์ทำรำเซิ้ง. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุตรธานี : สำนักส่งเสริม

วิชาการ สถาบันราชภัฏอุตรธานี, 2538.

สิริวัฒน์ คำวันสา. โปงลางและลำแคน. ใน อีสานคดี. หน้า 84-106. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

ศาลศิริ, 2521.

ตัวอย่าง (ภาษาต่างประเทศ)

College bound seniors. Princeton, NJ : College Board Publications, 1979..

Elliott, H. Public personnel administration : A value perspective. Reston, VA : Reston, 1985. (คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์, 2546, 30, 33)

1.1 หนังสือแปล

หนังสือแปลมีแบบและหลักเกณฑ์ในการบันทึกรายการอ้างอิงแต่ละแบบตามลำดับ ดังนี้

ผู้แต่ง. \ ชื่อเรื่อง. \ แปลโดย ผู้แปล. \ สถานที่พิมพ์ : \ สำนักพิมพ์, \ ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

แน็ซ, จอร์จ; วอลดอร์ฟ, แดน; และ ไพรซ์, โรเบิร์ต อี. มหาวิทยาลัยกับชุมชนเมือง.

แปลโดย อัสพร ทริย์อัน และคนอื่นๆ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรววิทยา, 2518.

Foucault, M. The archaeology of knowledge. Translated by A. M. S. Smith. London :

Tavistock, 1972.

1.2 หนังสือพิมพ์ในโอกาสพิเศษ

หนังสือพิมพ์ในโอกาสพิเศษ เช่น หนังสืองานศพ งานวันสถาปนา กฐิน หรืออื่นๆ ซึ่งถือเป็นเอกสารอ้างอิงที่สำคัญ ให้ลงรายการอ้างอิงเหมือนหนังสือธรรมดา โดยเพิ่มเติมรายละเอียดของหนังสือดังกล่าวไว้ใน วงเล็บ () ท้ายรายการ

ตัวอย่าง

ขจร สุขพานิช. เมืองเซอร์ยอนเบาริงเข้ามาเจริญทางพระราชไมตรี. พระนคร : โรงพิมพ์ มหามกุฏราชวิทยาลัย. 2497. (มหามกุฏราชวิทยาลัย พิมพ์ถวาย ม.จ. ชวัลิต เกษมสันต์ ในมงคลสมัยมีพระชนม์ 5 รอบ 12 มิถุนายน 2597).

ครูไทย. เมื่อคอมมิวนิสต์ครองเมือง. ใน อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิต. หน้า 96-148. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขธิการ คณะรัฐมนตรี, 2520. (คณะรัฐมนตรีจัดพิมพ์ถวายพระเกียรติและสดุดีวีรกรรม)

2. วารสาร

บทความในวารสาร มีแบบในการเขียนรายการอ้างอิง ดังนี้

ผู้เขียนบทความ. \ ชื่อบทความ. \ ชื่อวารสาร \ ปีที่หรือเล่มที่ \ (เดือน ปี): เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ชมเพลิน จันท์เรืองเพ็ญ, สมคิด แก้วสนธิ และทองอินทร์ วงศ์โสธร. การสอนแบบต่างๆ

ในระดับอุดมศึกษา. วารสารครุศาสตร์ 6 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2519) : 34-49.

ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ. ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของไทย.

วารสารมนุษยศาสตร์ (2518) : 35-40.

Adler, I. A model. of contact pressure in phyllotaxis, J.Theor.Biol. 45(1987) : 1-79.

3. บทความ

3.1 บทความในหนังสือ

บทความในหนังสือที่นี้อาจหมายถึง ข้อเขียนบทหนึ่งในหนังสือเล่มเดียวกัน ที่มีผู้เขียนหลายคน มีแบบและหลักเกณฑ์ในการบันทึกรายการอ้างอิงดังนี้

ชื่อผู้เขียนบทความ. \ ชื่อบทความ. \ ใน \ ชื่อบรรณาธิการ(ถ้ามี), \ ชื่อเรื่อง. \ เลขหน้า. \ สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์, ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

ชัยพร วิชาวุธ. การสอนในระดับอุดมศึกษา. ใน การสอนและการวัดผลการศึกษา, หน้า 1-30.

พระนคร: ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

สุมิตร คุณานุกร. การวางแผนการสอน. ใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (บรรณธิการ), คู่มืออาจารย์

ด้านการเรียนการสอน, หน้า 58-69. กรุงเทพฯ : หน่วยพัฒนาคณาจารย์

ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

Brown, R., and Dyer, A. F. Cell division in higher plants. In F. C. Steward (ed.),

Plant physiology: An advanced treatise, pp. 49-90. New York: Academic Press,

1972.

3.2 บทความในหนังสือพิมพ์

รายการอ้างอิงของบทความในหนังสือพิมพ์คล้ายกับรายการอ้างอิงของบทความในวารสาร ต่างกันตรงที่ไม่มีการระบุปีที่ หรือ เล่มที่ แต่ระบุวันที่ ของหนังสือพิมพ์เพิ่มเติม

ชื่อผู้เขียนบทความ(ถ้ามี). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อหนังสือพิมพ์ \ (วัน เดือน ปี): \ เลขหน้า.

ตัวอย่าง

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. ชั่วโกลนา. สยามรัฐ (12 มกราคม 2519) : 3.

Behind that noble prize. Nation Review (12 December 1976) : 6.

4. สารานุกรม

การเขียนรายการอ้างอิงบทความในสารานุกรมคล้ายกับรายการอ้างอิงบทความในวารสาร

ผู้เขียนบทความ. \ ชื่อบทความ. \ ชื่อสารานุกรม \ เล่มที่ \ (ปีที่พิมพ์): เลขหน้า.

ตัวอย่าง

เจริญ อินทรเกษตร. ฐานันดร. สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน 11(2515-2516) :

6912-6930.

Kaplan, L. Library cooperation in the United States. Encyclopaedia of Library and

Information Science 15 (1975) : 241 - 244.

5. วิทยานิพนธ์

การเขียนรายการอ้างอิงวิทยานิพนธ์ ให้ระบุชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ ชื่อวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญา ชื่อสาขาหรือภาควิชา คณะ ชื่อมหาวิทยาลัย ปีพิมพ์

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์. \ ชื่อวิทยานิพนธ์. \ ระดับปริญญา, \ ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชา \ คณะ \ ชื่อมหาวิทยาลัย. \ ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

ชุตินา สัจจนันท์. การสำรวจสถานภาพการทำงานของบัณฑิต (ปีการศึกษา 2502-2516)

และมหาบัณฑิต (ปีการศึกษา 2507-2516) สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

Buppha Devahuti. Use of computer in serials control in Thai libraries. Master's Thesis,

Department of Library Science, Graduate School, Chulalongkorn University, 1975.

6. จุลสาร เอกสารอัดสำเนา และเอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์อื่นๆ

การเขียนรายงานอ้างอิงใช้แบบเดียวกับหนังสือ และให้วงเล็บคำว่าอัดสำเนา หรือ (Mimeographed), (พิมพ์ดีด) หรือ (Typewritten), (เอกสารไม่ตีพิมพ์) หรือ (Unpublished Manuscript) แล้วแต่กรณีและแล้วแต่ภาษาของสิ่งที่อ้างอิง ว่าเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ โดยพิมพ์อยู่ในวงเล็บไว้ ท้ายสุด ของรายการอ้างอิง

ตัวอย่าง

แรงงาน, กรม. แนะแนวอาชีพบรรณารักษ์. กรุงเทพฯ : กรมแรงงาน, 2517. (อัดสำเนา)

วรรณี เมืองเจริญ. การให้ข้อติชมทางการศึกษา สำหรับผู้สอนในระดับอุดมศึกษา.

กรุงเทพฯ : หน่วยพัฒนาคณาจารย์ ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

(อัดสำเนา)

ศิลปากร, กรม. ระเบียบการเข้าค้นคว้าเอกสารของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร.

กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2517. (อัดสำเนา)

Economic and Social Commission for Asia and the Pacific. ESCAP trade promotion centre:

What it is. What it does, 1976-1977. Bangkok: ESCAP, 1976.

(Mimeographed)

7. การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ มีแบบเขียนรายการอ้างอิง ดังนี้

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. \ ตำแหน่ง \ (ถ้ามี). \ สัมภาษณ์, \ วัน \ เดือน \ ปี.

ตัวอย่าง

แมนมาส ชาลิต. ผู้อำนวยการกองหอสมุดแห่งชาติ. สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2519.

Ross, R. Associate Director, Cornell University Libraries. Interview, 5 May 1980.

8. เอกสารที่อ้างถึงในเอกสารอื่น

การอ้างเอกสารซึ่งมีผู้กล่าวไว้ในเอกสารอื่น มีแบบการเขียนบรรณานุกรม ดังนี้ ถ้าขึ้นต้นด้วยชื่อผู้แต่งและชื่อเรื่องเอกสารอันดับแรก ใช้ว่า “อ้างถึงใน” หรือ “cited in” หน้าชื่อผู้แต่งชื่อเรื่องเอกสารอันดับรอง

ตัวอย่าง

อนุমানราชธน, พระยา. แหลมอินโดจีนสมัยโบราณ. พระนคร: สำนักพิมพ์คลังวิทยา. 2479, อ้างถึงใน สาจิตต์ เหมินทร์. การเสียดรัฐไทรบุรี กลันตัน ตรังกานูและปะลิส ของไทย ให้แก่อังกฤษในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร, แผนกวิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.

9. สื่อไม่ตีพิมพ์

การเขียนรายการอ้างอิงสื่อประเภทโสตทัศนวัสดุประเภทสไลด์ เทปบันทึกเสียง ฟิล์มสตริป ภาพยนตร์ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เทปบันทึกภาพ แฟ้มข้อมูลและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีแบบการเขียนดังนี้

9.1 โสตทัศนวัสดุ

การเขียนรายการอ้างอิงสื่อประเภทโสตทัศนวัสดุต่างๆ ให้ระบุชื่อผู้จัดทำ และวงเล็บหน้าที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ให้ระบุลักษณะของโสตทัศนวัสดุ เช่น สไลด์ ฟิล์ม เทปบันทึกภาพ เทปบันทึกเสียง ฟิล์มสตริป ไว้ในวงเล็บ [] ท้ายชื่อเรื่อง ตามด้วยชื่อสถานที่ผลิต หน่วยงานที่เผยแพร่ (ถ้ามี) และปีที่เผยแพร่

ชื่อผู้จัดทำ. \ (หน้าที่รับผิดชอบ-ถ้ามี). \ ชื่อเรื่อง \ [ลักษณะของโสตทัศนวัสดุ]. \

สถานที่ผลิต: \ หน่วยงานที่เผยแพร่, \ ปีที่เผยแพร่.

ตัวอย่าง

พจน์ สารสิน. ความอยู่รอดของเศรษฐกิจไทย [บทวิทย์ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย]. 13 เมษายน 2520.

เอื้อ สุนทรสนาน. พระเจ้าทั้งห้า [แผ่นเสียง]. ห้างเมโทรแผ่นเสียง-เทป 2534.

สรพงษ์ ชาตรี. คนกันเอง [เทปบันทึกเสียง]. กรุงเทพฯ : บริษัทนิธิทัศน์, 2536.

อรวี สัจจานนท์. เพชรน้ำหนึ่ง ชุดที่ 3 รักต้องห้าม (ซีดี). กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็มจี เอ จำกัด, 2539.

10. อินเทอร์เน็ต

การเขียนและการพิมพ์บรรณานุกรมจากอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้ลงรายละเอียดดังนี้

ชื่อผู้แต่ง // “ชื่อเรื่อง,” รหัส หรือ Website // วัน / เดือน / ปี

ตัวอย่าง

Engelmann, W. “Anatomy of the pulvinus,” <http://www.bioclosc.bot.Biologie.tuebingen.de/html.we/Buch/ren96/node101.html>. 02/05/1966. (คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์, 2546, 62)

วิธีการเขียนและพิมพ์ภาคผนวก

ให้ผู้วิจัยนำหลักฐาน รูปภาพ ศาสนสถานที่เกี่ยวข้องหนังสือราชการขอความร่วมมือ เบื้องหลังการทำวิจัยเชิงสร้างสรรค์ผลงานการแสดงตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นการทำวิจัย มาบันทึกด้วยรูปภาพ ระบุหมายเลขภาพ ชื่อประจำภาพ พร้อมคำบรรยายใต้รูปภาพโดยละเอียด กำหนดให้บันทึกข้อมูล ดังนี้

1. ภาคผนวก ก ให้นำหลักฐานรูปภาพเบื้องหลังงานภาคสนามในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนหลักฐานรูปภาพที่ได้นำผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ออกแสดงเผยแพร่ (ถ้ามี) ดูรายละเอียดตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

2. ภาคผนวก ข ให้นำรูปภาพและประวัติของผู้ให้สัมภาษณ์มาบันทึกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 ประวัติส่วนตัว
- 2.2 ประวัติการศึกษา
- 2.3 ประวัติการทำงาน
- 2.4 ผลงาน

3. ภาคผนวก ค ให้นำหนังสือราชการ เอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ (พจน์มัลย์ สมรรคบุตร, 2541, 290) ขอยกตัวอย่างภาคผนวกเบื้องหลังการทำศิลปนิพนธ์ดังนี้

เบื้องหลังการทำศิลปนิพนธ์

ตัวอย่างที่ 1

การแสดงชุดระบำมดแดง

ภาพที่ 1 ทำตามพี่

เป็นภาพที่ผู้คิดประดิษฐ์ผลงานการแสดงกำลังฝึกซ้อมทำเต้นให้กับน้องๆ ที่มาช่วยแสดงในชุดระบำมดแดง บันทึกภาพเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547 ณ อาคารนาฏศิลป์ ชั้น 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ภาพที่ 2 กว่าจะสำเร็จ

เป็นภาพขอคำแนะนำและปรับแก้ไขงานศิลปนิพนธ์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เขียน
บันทึกภาพร่วมกับผู้ช่วยศาสตราจารย์พนัสมาลัย สมรรคบุตร เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547 ณ
อาคารนาฏศิลป์ ชั้น 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ภาพที่ 3 แต่งตัวให้น้อง

เป็นภาพที่ผู้คิดประดิษฐ์การแสดงช่วยแต่งตัวให้กับผู้แสดง บันทึกภาพเมื่อ วันที่ 8 ตุลาคม 2547 ณ อาคารนาฏศิลป์ ชั้น 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ภาพที่ 4 ความภาคภูมิใจ

เป็นภาพที่ผู้แสดงรุ่นน้องร่วมถ่ายรูปกับผู้คิดประดิษฐ์ชุดการแสดงระบำมดแดง ประกอบด้วย

1. น.ส.อัจฉรียา	เคแสง	ผู้วิจัย ค.บ. 5 ปี รุ่นที่ 1
2. น.ส.ธิดาวดี	จุลศิริ	ผู้วิจัย ค.บ. 5 ปี รุ่นที่ 1
3. นายกวี	สิงห์เหลือ	ผู้วิจัย ศศ.บ. 3/12
4. น.ส.อาริตา	เชาวนิตย์	ผู้วิจัย ศศ.บ. 4/13
5. น.ส.ยุวดี	ศิริจุมพล	ผู้วิจัย ศศ.บ. 1/16
6. น.ส.พัชรา	เรืองแสง	ผู้วิจัย ค.บ. 5 ปี รุ่นที่ 1

บันทึกภาพเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2547 ณ สวนหย่อม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ภาพที่ 5 เอาจริงเอาจัง

เป็นภาพการทำงานของผู้ค้นคว้าผลงานศิลปนิพนธ์บันทึกผลงานสร้างสรรค์ทางการแสดงของ อาริตา เชาวินิตย์ ผู้วิจัยโปรแกรมมิชานาภูศิลป์และการละคร รุ่นที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ในวันที่ 9 ตุลาคม 2547 ณ หอพักบุญประทาน (อาริตา เชาวินิตย์, 2547, 78-79, 80-82)

ตัวอย่างที่ 2
การแสดงชุดระบำหึ่งห้อย

ภาพที่ 6 ฝึกซ้อมทำรำเด่น

ผู้ประติษฐ์ทำรำเด่นกำลังฝึกซ้อมการแสดงชุดระบำหึ่งห้อย ที่อาคารนาฏศิลป์ชั้น 3
เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547

ภาพที่ 7 กำลังแต่งตัว

เป็นการแต่งตัวชุดระบำหึ่งห้อย มี นางสาววิดา พลที กำลังแต่งตัวให้กับ นางสาวปศนา พลที เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2547

ภาพที่ 8 ผู้แสดง

เป็นการบันทึกภาพผู้ประดิษฐ์ทำรำเต้นร่วมกับผู้แสดง เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2547

1. นางสาวิทยา	พลที	ศศ.บ. 4/13	ผู้ประดิษฐ์ทำรำเต้น
2. นางสาวปิศนา	พลที	ศศ.บ.4/13	ผู้แสดง
3. นางสาวระพีพร	เทพขาม	ศศ.บ.3/14	ผู้แสดง
4. นางสาวสุวรรณ	บึงจันทร์	คบ.5 ปี รุ่นที่ 1	ผู้แสดง
5. นางสาวพรพรรณ	ปัจฉิมบุตร	คบ.5 ปี รุ่นที่ 1	ผู้แสดง
6. นางสาววิภาวดี	พานเมือง	คบ.5 ปี รุ่นที่ 1	ผู้แสดง
7. นางสาวพัชรา	เรืองแสง	คบ.5 ปี รุ่นที่ 1	ผู้แสดง
8. นางสาวศิริลักษณ์	แก้วดวงดี	คบ.5 ปี รุ่นที่ 1	ผู้แสดง

ภาพที่ 9 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยกำลังรวบรวมข้อมูลที่อาคารนาฏศิลป์ ชั้น 3 เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2547

ภาพที่ 10 ขอคำปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขงาน

ผู้วิจัยบันทึกภาพร่วมกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจน์มาลัย สมรรคบุตร ได้ปรับแก้ไขงาน ศิลปนิพนธ์ทั้งหมด 3 ครั้ง ครั้งสุดท้ายเข้าแก้ไขงานเมื่อ วันที่ 24 ตุลาคม 2547 (ปีศนา พลที, 2547, 46-48, 50-51)

ตัวอย่างที่ 3

วิธีการนำเสนอผลงาน

ภาพที่ 11 นำเสนอความคิด

ผู้วิจัยกำลังนำเสนอการนำเอาความคิดในเรื่องของการทำงานเรื่องหนังตะลุงประโมทัยของนางสาวธัญชา สุทธศรี ผู้วิจัยโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โดยมีคณะกรรมการช่วยกันกลั่นกรอง ที่อาคารนาฏศิลป์ คณะกรรมการประกอบด้วย

อาจารย์บรรจง จันทร	ประธานสาขา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจน์มัลย์ สมรรคบุตร	อาจารย์ผู้ถ่ายทอดระเบียบวิธีวิจัย
อาจารย์มนูศักดิ์ เรืองเดช	คณะกรรมการ
อาจารย์จีระพรรณ เอี่ยมแก้ว	คณะกรรมการ (เป็นผู้บันทึกภาพ)
อาจารย์ปิ่นเกศ วัชรปาณ	เลขานุการ

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2549 ห้องทฤษฎี 1 (ธัญชา สุทธศรี, 2548, 55)

ภาพที่ 12 ร่วมเชิดหนังประมอทัย

ด้านหลังของจอหนังนั้นจะเป็นคณะผู้ทำการแสดงเป็นคณะของอาจารย์อินตา สอนอัน ส่วนหนึ่งทำหน้าที่ เชิดตัวหนัง อีกส่วนหนึ่งทำหน้าที่พากย์หนังอย่างสนุกสนาน ผู้เชิดซ้ายไปขวา คือ นายบุญช่วย สอนอัน นางนวล สอนอัน และนางสาวธันชชา สุทธศรี ที่งานบุญอำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2549 (ธันชชา สุทธศรี, 2548, 64)

วิธีการเขียนและพิมพ์ประวัติผู้วิจัย ให้ผู้วิจัยบันทึกตามตัวอย่างต่อไปนี้

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

นางสาวอาริตา เชาวนิตย์
เกิดเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2525
บิดาชื่อ นายอารีย์ เชาวนิตย์
มารดาชื่อ นางวิไล เชาวนิตย์
บ้านเลขที่ 251 หมู่ 15
ต.พันดอน อ.กุมภวาปี
จ.อุดรธานี 41370
โทร. 042-331804

มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 2 คน ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนที่ 3 ดังนี้

1. นายศิริมงคล เชาวนิตย์ เกิดวันที่ 5 ตุลาคม 2521
2. นางสาววิจิตรา เชาวนิตย์ เกิดวันที่ 29 กันยายน 2523

ประวัติการศึกษา

1. พ.ศ. 2528-2531	รับการศึกษาชั้นอนุบาลที่โรงเรียนกุลบุตรบำรุง อำเภอ
กุมภวาปี จ.อุดรธานี
2. พ.ศ. 2531-2536	รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ที่โรงเรียนชุมชน
บ้านน้ำซ่อง อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี
3. พ.ศ. 2536-2537	รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนกระจำ
วิทย์
อ.เมือง จ.อุดรธานี
4. พ.ศ. 2537-2538	รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนอุดรพิทยา
อ.เมือง จ.อุดรธานี
5. พ.ศ. 2538-2541	รับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนเทศบาล
2 มุขมนตรี อ.เมือง จ.อุดรธานี
6. พ.ศ. 2541-2544	รับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนอุดร
พิทยานุกูล อ.เมือง จ.อุดรธานี

7. ปัจจุบันกำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาอนุศิลป์และการละคร อ.เมือง จ.อุตรธานี

ผลงานการแสดง

1. ร่วมแสดงในงาน “19 มหัทศจรย์แดนอีสาน” ณ ถนนสีลม จ.กรุงเทพฯ ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2545
2. ร่วมแสดงในงาน “โครงการประกวดวงดนตรีพื้นบ้านอีสาน ซึ่งถ้ายพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ณ โรงแรมเพชรรัตน์ จ.ร้อยเอ็ด
3. ร่วมแสดงในงาน “วัฒนธรรมสัมพันธ์ 46” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในวันที่ 9-11 สิงหาคม 2546
4. ร่วมแสดงในงาน “OTOP CITY” ณ สวนสาธารณะบึงแก่นนคร จ.ขอนแก่น ในวันที่ 15 ธันวาคม 2546 (อาริตา เชาวนิตย์, 2547, 83)

สรุป

การเขียนอ้างอิงในการจัดทำวิจัยเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้วิจัยต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆ จากงานภาคสนาม จึงต้องมีการอ้างอิงจัดทำเชิงบรรณานุกรมไว้ให้ชัดเจน เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผลงานของผู้อื่น ในการเขียนอ้างอิงย่อมมีรูปแบบเฉพาะตามลักษณะผลงานทางวิชาการประเภทนั้น ผู้วิจัยต้องศึกษาและนำมาใช้เขียนอธิบายให้ถูกต้องเป็นระบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม และยังมีภาคผนวกและประวัติผู้วิจัยที่สามารถยืนยันความน่าเชื่อถือของงานวิจัยอีกด้วย

แบบฝึกหัดท้ายบท

1. ให้ผู้วิจัยเขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถ
2. ให้ผู้วิจัยเขียนบรรณานุกรม
3. ให้ผู้วิจัยเขียนภาคผนวกบันทึกเบื้องหลังการทำวิจัยเชิงสร้างสรรค์ผลงานทาง

การแสดง

4. ให้ผู้วิจัยเขียนประวัติตนเอง ตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 4.1 ประวัติส่วนตัว
 - 4.2 ประวัติการศึกษา
 - 4.3 ประวัติการทำงาน
 - 4.4 ผลงานการแสดง

เอกสารอ้างอิง

- โครงการบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. (2546). **คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์.**
 อุดรธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ธัญชา สุทธศรี. (2548). **หนังสือประโมทัย.** อุดรธานี : ศิลปนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต
 โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ปรีชา ทิชนพงษ์. (2535). **การเขียนผลงานทางวิชาการ.** กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ โอ.เอส.
 พรินติ้ง เฮ้าส์.
- บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2539). **คู่มือการเสนวิทยานิพนธ์.**
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจน์มัลย์ สมรรคบุตร. (2538). **แนวความคิดประดิษฐ์ทำรำเชิง.** อุดรธานี : สำนักงาน
 ส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- _____. (2541). **การฟ้อนผู้ไทยในเรณูนคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขานาฏศิลป์ไทย ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิดา พลที. (2547). **ระบำหิ่งห้อย.** อุดรธานี : ศิลปนิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต
 โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- หน่วยมาตรฐานวิทยานิพนธ์และเผยแพร่งานมาตรฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2546). **คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์.** กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาริตา เขาวนิตย์. (2547). **ระบำมดแดง.** อุดรธานี : ศิลปนิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต
 โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.